



Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 82/11
21.12.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.R, zbog krivičnog dela ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz člana 23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 802/11 od 14.11.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 broj 3981/11 od 13.09.2011. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 21.12.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 802/11 od 14.11.2011. godine, kao osnovan, i utvrđuje da je pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 broj 3981/11 od 13.09.2011. godine, povređen zakon - odredba člana 369. tačka 4. ZKP-a, u vezi člana 60. stav 2. tačka 2. ZKP-a, u korist okrivljenog M.R.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Smederevu K broj 231/10 od 13.07.2011. godine, okrivljeni M.R, oglašen je krivim i to: za krivično delo ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz člana 23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine; za krivično delo teška krađa iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i za krivično delo krađa iz člana 203. stav 1. KZ za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i dva meseca u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.08.2006. do 28.08.2006. godine.

Okrivljeni je obavezan da plati sudu iznos od 45.203,00 dinara na ime troškova krivičnog postupka i iznos od 5.000,00 dinara na ime paušala, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom izvršenja.

Oštećeni S.J. je radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva upućen na parnicu.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 broj 3981/11 od 13.09.2011. godine, uvažanjem žalbe okrivljenog M.R. preinačena je presuda Višeg suda u Smederevu K broj 231/10 od 13.07.2011. godine, u pogledu odluke o kazni, tako što je drugostepeni sud okrivljenom zadržao kao pravilno utvrđene kazne zatvora i to: za krivično delo ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz člana 23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru kaznu zatvora u trajanju od tri godine, za krivično delo teška krađa iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i za krivično delo krađa iz člana 203. stav 1. KZ kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, za koja krivična dela je prvostepenom presudom oglašen krivim, pa ga je primenom odredbi člana 60. i 63. KZ i člana 356. ZKP-a, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.08.2006. do 28.08.2006. godine. Protiv presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3981/11 od 13.09.2011. godine, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz br. 802/11 od 14. 11. 2011. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 60. stav 2. tačka 2. KZ, predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva donese presudu kojom će utvrditi da je navedenom presudom Apelacionog suda u Beogradu povređen zakon u korist okrivljenog M.R. Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422.

stav 3. ZKP-a i u sednici veća održanoj u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i branioca okrivljenog M.R, advokata D.K, kao i okrivljenog M.R, koji nije mogao biti obavješten na adresi iz spisa predmeta, razmotrio spise predmeta, sa presudom protiv koje je zahtev podignut, pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Odredbom člana 60. stav 1. Krivičnog zakonika propisano je da će sud, ako je učinilac jednom radnjom ili sa više radnji učinio više krivičnih dela za koje mu se istovremeno sudi, prethodno utvrditi kazne za svako od tih dela, pa će za sva ta dela izreći jedinstvenu kaznu. Odredbom stava 2. istog člana određena su pravila za izricanje jedinstvene kazne, pa je tako tačkom 2. toga stava propisano da će sud, ako je za krivična dela u sticaju utvrdio kazne zatvora, povisiti najtežu utvrđenu kaznu, s tim da jedinstvena kazna ne sme dostići zbir utvrđenih kazni, niti preći 20 godina zatvora.

Imajući u vidu da je drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni tako što je okrivljenom zadržao kao pravilno utvrđene kazne zatvora za krivična dela u sticaju za koja je oglašen krivim prvostepenom presudom i to: za krivično delo ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz člana 23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, kaznu zatvora u trajanju od tri godine, za krivično delo teška krađa iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ, kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i za krivično delo krađa iz člana 203. stav 1. KZ kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, a zatim ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, to je očigledno da je okrivljeni drugostepenom presudom osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora koja je jednaka visini najteže utvrđene pojedinačne kazne (3 godine) umesto da je veća od nje, a manja od zbira utvrđenih kazni.

S toga se osnovano u zahtevu za zaštitu zakonitosti ističe da je drugostepeni sud odlukom o kazni prekoračio ovlašćenje koje ima po zakonu, odnosno po napred citiranoj odredbi člana 60. stav 2. tačka 2. ZKP-a, čijom pravilnom primenom je jedinstvena kazna zatvora morala biti veća od najteže utvrđene kazne.

Postupajući na navedeni način, po oceni ovoga suda, drugostepeni sud je u korist okrivljenog M.R. povredio Krivični zakon iz člana 369. tačka 4. ZKP u vezi člana 60. stav 2. tačka 2. KZ-a.

Nalazeći da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca osnovan, Vrhovni kasacioni sud je samo utvrdio da je presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3981/11 od 13.09.2011. godine povređen zakon u korist okrivljenog ne dirajući u pravnosnažnu presudu protiv koje je zahtev podignut.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. Zakona o uređenju sudova i člana 425. st. 1. i 2. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.